

Motion till riksdagen 2005/06:K276

av **Nina Lundström m.fl. (fp)**

Rekryteringen av ledamöternas politiska sekreterare

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för riksdagsstyrelsen som sin mening vad i motionen anføres om personal och utformningen av ledamöternas stöd.

Motivering

Den studie över riksdagsledamöternas arbetssituation som presenterats visar att ett av ledamöternas främsta önskemål är att ägna sig mer åt långsiktigt arbete samt mer åt fördjupning. Studien visade också att ledamöterna ägnar betydligt mer tid åt kontakterna med enskilda väljare och organisationer än för 20 år sedan och att det mest prioriterade är att ägna än mer tid åt detta. Ledamotsuppdraget upplevs ha blivit alltmer individualiserat, liksom samhället i stort. Kraven på synlighet och individuella insatser har ökat, och personal innebär att den enskilda ledamotens insatser hamnat alltmer i fokus. Ledamotens ambitioner att minska på administration för att kunna prioritera kontakter med allmänheten är för många viktigt. Insatser i den egna valkretsen behöver ges rimlig tid och samtidigt behöver tiden för inläsning och möjligheter till fördjupning även ökas. Varje ledamot har sin egen profil där den enskilde ledamotens uppfattningar om vilka insatser som är det viktigaste för att kunna verka i sitt uppdrag lägger grunden för en diskussion om vem som bäst kan avgöra stödets utformning.

Riksdagspartierna erhåller bidrag till partigruppernas och ledamöternas arbete i riksdagen. Bidragen delas ut i form av basstöd samt stöd till ledamöternas politiska sekreterare/assistenter.

Stödet till assistenter ska bekosta handläggarghjälp åt ledamöterna. De har till uppgift att samla in information, bistå med förslag till politiska texter, sköter kontakter med medier, allmänhet med mera. Stödet byggs stegvis ut. I den allmänna beskrivningen syftar detta till att stärka möjligheterna för ledamöterna att verka i sitt uppdrag.

Fel! Okänt namn på

I det svenska parlamentariska systemet är partiernas preferenser om stödets utformning till enskilda ledamöter grunden i hur stödet fördelas. Personvalet har därmed inte påverkat stödets utformning i riktning mot större individualisering. I andra länder finns andra system där enskilda ledamöter bär ansvaret för vilket stöd som behövs samt dess utformning. Ledamoten kan direkt påverka detta genom att stödet kanaliseras till ledamoten – inte partiet. I Finland har systemet utformats utifrån att den handläggare/assistent som ledamoten behöver rekryteras av ledamoten själv. Anställningsförhållandena är omgärdade av ett regelverk med både provanställningar samt övriga anställningsförhållanden. Två ledamöter kan välja att dela på en assistent. På detta sätt uppnås en hög grad av individualisering av stödet utifrån de behov som finns samt i relation till vilka frågor som den enskilda ledamoten har huvudsakligt engagemang i eller ansvar för. Viktiga kvaliteter kan även bestå av språkkunskaper för att underlätta ledamotens uppdrag. I en alltmer global värld där ledamöter verkar både nationellt och internationellt ökar kraven även på både språklig och kulturell kompetens. Även det nationella arbetet kan gynnas av olika typer av kompetens.

Riksdagsgruppernas arbete är alltjämt en viktig plattform för det politiska arbetet – även i ett system där ledamoten ges ökat ansvar för assistentfrågan. Detta är viktigt att poängtera. Delar av arvodet kan ges som ersättning till riksdagsgruppens arbete och kansliverksamhet. Personvalen har lett till ökade möjligheter för väljare att välja personer, inte bara partier. Kraven har ökat på att ledamoten utöver arbetet i riksdagen även är synlig i samhällsdebatten. En del av dessa väljarkontakter kan också vara av negativ karaktär inte minst för ledamöter som verkar för frågor som är kontroversiella eller av andra skäl väcker reaktioner. Ett ökat säkerhetstänkande kan för vissa bli en nödvändig del av uppdraget. Utvärderingen av enskilda ledamöter sker idag både av väljare samt medier. Kraven på synliga insatser från väljarna synes vara mer vanliga, men ledamöternas egna målsättningar har även sannolikt ökat. Viljan att åstadkomma nytta, liksom viljan att driva politiska frågor, står i fokus. Ledamöter i det svenska parlamentet bör kunna påverka hur det enskilda stödet utformas samt även ta mer personligt ansvar för att detta sker utan att riksdagsgruppernas grundläggande viktiga roll påverkas.

Stockholm den 29 september 2005

Nina Lundström (fp)

Heli Berg (fp)

Solveig Hellquist (fp)